743/06

Den 13. marts 2006 blev i sag nr. 66.724:

xxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning.

Det fremgår af sagen, at klageren var involveret i et trafikuheld den 19/6 1995.

Selskabet har afvist at yde erstatning bl.a. under henvisning til, at kravet er forældet.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren ikke har været klar over, at kravet bestod, hvorfor fristen for anmeldelse må være suspenderet i medfør af 1908-lovens regler desangående. Klagerens advokat påberåber sig, at dette er dokumenteret ved kiropraktorerklæring og sagens akter i øvrigt. Videre anfører advokaten som noget særligt, at klageren har haft andre symptomer, der har vanskeliggjort en klar adskillelse omkring, hvilke symptomer der har årsag til hvilke episoder.

Selskabet har ved skrivelse af 6/6 2005 til nævnet redegjort for sagen således:

> "I brev af den 10. november 2004 anmelder ovennævnte advokat på vegne af vores forsikringstager en skade, som denne har været udsat for i sommeren 1995, jf. bilag ... Der er vedlagt en udtalelse fra en kiropraktor, som forsikringstager er blevet behandlet hos.

Forsikringstager var som fører af et motorkøretøj involveret i et trafikuheld den 19. juni 1995.

I skadeanmeldelse af den 3. december 2004 fremgår det, at forsikringstager kørte i grøften (solouheld) pga. uopmærksomhed, da hun skulle tage noget på nabosædet, jf. bilag ...

Forsikringstagerens praktiserende læge udfærdiger den 6. december 2004 begyndelsesattest, hvori det bl.a. er anført, at forsikringstager ikke har henvendt sig til egen læge men hos vagtlæge den 19. juni 1995, jf. bilag …

Lægen anfører som diagnoser kontusion (kvæstelse) af ansigtet og næsen med hæmatomdannelse.

Vi skriver til advokaten den 16. december 2004 og beder om oplysning om, hvor forsikringstager er blevet behandlet i tidsrummet 1995 til 2000. Kiropraktoren påbegyndte først sin behandling den 11. januar 2000, jf. bilag …

I brev af den 5. januar 2005 oplyser advokaten, at forsikringstager ikke har modtaget behandling, før hun kom til kiropraktoren i 2000, jf. bilag …

Af kiropraktorerklæringen fremgår det, at forsikringstager klager primært over kroniske lavtsiddende nakkesmerter, der stråler ud i venstre arm. Symptomerne har ifølge forsikringstager persisteret intermitterende siden biluheld i 1995. Efter uheldet oplevede forsikringstager straks smerter lavt i nakken med stråleeffekt ud i begge arme.

Kiropraktoren finder, at nakken har været udsat for et piskesmældstraume.

Vi afviser dækning i brev af den 5. marts 2005, jf. bilag .... Vi finder, at det ikke er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem de nuværende gener og ska-

den i 1995. Herudover gør vi gældende, at kravet under alle omstændigheder er forældet iht. forsikringsaftalelovens § 29.

Vores lægekonsulent vurderer, såfremt det lægges til grund, at der er årsagssammenhæng mellem skaden i 1995 og kravet, at forsikringstager hurtigt må have været vidende om, at der forelå følger efter uheldet, da generne, som nævnt i kiropraktorudtalelsen, opstod med det samme, og derudover er tilstanden efter et whiplashtraume som hovedregel stationært efter tre til seks måneder.

Hvis man sætter stationærtidspunktet til senest et år efter ulykken d.v.s. 19. juni 1996, må forsikringstager have haft kundskab om, at skaden har medført varige følger, og at et evt. krav iht. ulykkesforsikringen er forfaldet. Dette medfører, at kravet er forældet efter både den to-årige og den fem-årige forældelsesregel i FAL § 29 ved anmeldelsestidspunktet i november 2004.

Forsikringstager må under alle omstændigheder have været klar over, at uheldet havde medført varige følger, da hun henvendte sig til kiropraktoren i januar 2000.

Herefter er kravet forældet to år efter udgangen af det kalenderår (31. december 2000), hvor fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at der er forfaldet. Kravet er således forældet den 31. december 2002.

Vi skal fastholde vores afgørelse under henvisning til:

- At forsikringstager ikke har sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem uheldet i 1995 og de nuværende gener,
- At forsikringstager først anmelder skaden knap 9 1/2 år efter uheldet,
- At forsikringstager oplyser til kiropraktoren, at generne viste sig straks efter uheldet og har persisteret siden,
- At det følger af forsikringsaftalelovens § 29, at 'krav, der er grundede i forsikringsaftalen, forældes efter 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at der er forfaldet, og i alt 5 år efter kravets forfaldstid',

- At forsikringstager må antages at have fået kundskab om sit krav senest 1 år efter uheldet, samt at det er forfaldet og
- At kravet således er forældet ved udgangen af 1998 ifølge den to-årige forældelse,
- At kravet er forældet efter den fem-årige forældelse i juli 2001, d.v.s. fem år efter stationærtidspunktet og
- At kravet er forældet ved udgangen af 2002 efter den to-årige forældelse, såfremt man lægger til grund, at forsikringstager først fik kundskab om sit krav i januar 2000 ved sin henvendelse til kiropraktor.

Til støtte for vores afgørelse skal vi henvise til AK 62.013, 62.136 og 63.134."

Af erklæring udfærdiget af kiropraktor den 4/11 2004 fremgår bl.a.:

"**ANAMNESE:** ABJ kommer for første gang til klinikken d. 11.01.2000. og klager primært over kroniske lavtsiddende nakkesmerter, der stråler ud i venstre arm. Symptomerne har persisteret intermitterende siden et solo biluheld hun var involveret i tilbage i 1995, hvor hun kørte i grøften p.gr. af uopmærksomhed. Hovedet slår hun herefter voldsomt ind i rattet, hvorefter hovedet kastes kraftigt tilbage i sædet/nakkestøtten. Bilen holder herefter stille. ABJ oplever straks smerter lavt i nakken med stråleeffekt ud i begge arme.

…

BEHANDLING:

…

Der synes at være en vis instabilitet nederst i nakken (art. C5-C6), hvilket er yderst sjældent for en person med ABJ's alder - med mindre nakken har været udsat for et piskesmældstraume (hyperfleksion/hyperekstensionstraume).

Efter beskrivelsen af ABJ's biluheld fra sommeren 1995, har hun netop været udsat for et sådan piskesmældstraume. Her kan der typisk være tale om ledbåndsbeskadigelse / forstrækning af bløddelsstrukturerne (*ledbrusk, ledkapsler, mindre muskler og ligamentøse strukturer*). En typisk kronisk manifestation af et piskesmældstraume er netop en bagudvendt nakkekurvatur (RDx: Kyphose columna cervicalis 1.gr.).

Ud fra min kliniske vurdering og sammenlignet med lignende tilfælde, må jeg konstatere, at det er påfaldende, at ABJ ikke før biluheldet i 1995 led af ovenfor beskrevne symptomer.

…

En kiropraktisk vurdering vil derfor være, at ABJ er kronisk beskadiget i bløddelene i den beskrevne region af nakken.

Om det helt konkret kun er biluheldet i sommeren 1995, der har påført instabilitet i leddet, kan dog ikke bevises, men det vurderes, at det med stor sandsynlighed forholder sig således, da der ifølge anamnese ikke er tilført yderligere skader eller læsioner til nakken siden sommeren 1995."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Hvilke skader betragtes som ulykkestilfælde?**

2. Som ulykkestilfælde betragtes:

- en tilfældig
- af forsikredes vilje uafhængig
- pludselig
- udefra kommende indvirkning på legemet
- som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens krav for forfaldet tidligere end i 2000, hvor hun henvendte sig hos kiropraktor. Da nævnet i øvrigt finder, at klageren måtte have haft kundskab om det forfaldne krav mod selskabet, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet er forældet senest ved udgangen af 2002 i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann